

[Korsgaard.]

at dette Tal, 2420, fremkom som et Gennemsnitstal, mellem 2460, der var Udgiftstallet den 1. Oktober 1930, og 2380, som var Udgiftstallet den 1. Januar. I dette Fjerdingaar er Udgiftstallet altsaa faldet med 80, og det vil da forstaaes, at det at tage Gennemsnitstallet, saaledes som vi gjorde det efter den gamle Ordning, kan være dyrt for Staten i en Nedgangsperiode.

I Henhold til den gamle Lov regulerer man imidlertid hvert halve Aar, og ligesom der ikke kan være Tvivl om, at det for Udgiftens Vedkommende er fordelagtigt i en Nedgangsperiode kun at benytte eet Tal, kan der ikke være Tvivl om, at det at regulere to Gange om Aaret — for den Sags Skyld at regulere saa tidt som muligt — er en økonomisk Fordel i en tilsvarende Periode. Lovforslaget, som det foreligger, giver paa den ene Side Statskassen en Fordel ved at ophæve Gennemsnitstallet, paa den anden Side tager den fra Statskassen ved, at man kun regulerer een Gang om Aaret.

Som jeg allerede har sagt, maa jeg efter de faldne Udtalelser antage, at Lovforslagets Gennemførelse er sikker nok, men jeg henstiller til Overvejelse, ikke alene indenfor Rigsdagskredse, men ogsaa indenfor Tjenestemandskredse, om det ikke vilde være heldigt paa en Tid, hvor der faktisk er en vis Modstand mod at gaa til en Udgiftsforøgelse, til en vis Grad at imødegaa denne ved ligesom nu at regulere een Gang hvert halve Aar. Jeg ved vel, at dette betyder nogen Ulejlighed for Statsadministrationen, men derpaa plejer vi Rigsdagsmænd ikke at lægge særlig Vægt.

Jeg er selvfølgelig ganske klar over, at naar Billedet vender — og det gør det forhaabentlig en Gang —, betyder det, at Tjenestemændene kommer hurtigere med. Men saaledes som Folks Psykologi nu en Gang er, kan de nok tage, at Tjenestemændene, naar Erhvervsforholdene ligger noget bedre, faar noget mere; men de har meget vanskeligere ved, om jeg saa maa sige, at tilgive, naar de paagældende selv intet tjener, at Tjenestemændene ikke mærker Nedgangen eller i hvert Tilfælde ikke saa meget, som de synes de skulde mærke det. Jeg henstiller altsaa til behagelig Overvejelse, om jeg saa maa sige, indenfor alle Kredse — og her regner jeg afgjort Tjenestemændenes egne Kredse med —, om det ikke, som Forholdene ligger, vilde være klogere at regulere hvert halve Aar.

Jeg har allerede sagt, at Udgiftstallet

i Løbet af det sidste Kvartal faktisk er faldet 80. Man har jo i Almindelighed ment, og jeg tror for saa vidt, at det er rigtigt, at Detailpristallet altid kommer slæbende en hel Del bagefter Engrospristallet — dette er af mange Grunde naturligt, enhver inden for sin Kreds gør jo det mest mulige for at komme saa lidt som muligt ned med den Indtægt, vedkommende har, og det er saare menneskeligt —, og derfor kan jeg vanskeligt tro, at den voldsomme Nedgang, som Engrospristallet har vist, endnu saa nær har givet sig Udtryk ogsaa i Detailpristallet. Jeg tror derfor ikke, man skulde blive alt for forbavset, om Detailpristallet i Løbet af det Aar, hvori vi befinder os — et desværre vist overmaade vanskeligt Aar — vilde falde stærkt, saaledes at der meget vel kan blive Tale om, jeg kunde næsten sige, at springe to Klasser længere ned end den, hvor vi i hvert Fald er sikker paa at komme den 1. April 1931.

Som det vil kunne ses af Lovforslaget, er 2427 om jeg saa maa sige Skæringstallet. Vi har for Øjeblikket Tallet 2420 opgivet, men det faktiske Pristal for Januar ligger jo allerede 40 lavere, saa blot en saadan Nedgang til, som der har været det sidste Kvartal, saa gaar vi ned i Klassen 2322—2219, og at Pristallet vil komme herved i Løbet af et Aar, anser jeg for givet. Jeg er tilbøjelig til at tro, at med Pristallet pr. 1. Juli vil vi allerede være dernede, og jeg henstiller altsaa, om man ikke med Henblik paa den Modstand, der nu i hvert Fald er mod den Tendens, der ligger i Forslaget, skulde gaa til at foretage halvårlige Reguleringer.

Jeg vil i øvrigt gerne om Regulerings-tillæget sige, at de sidst opgivne Tal jo viser, at Udgiftstallet faktisk, om jeg saa maa sige, har forladt Pristallet. Det vil vist være de fleste af Tingets ærede Medlemmer bekendt, at man en Tid i Kommissionen havde under Overvejelse ikke mere at benytte det saakaldte Udgiftstal, men at gaa over til at benytte Pristallet, idet man erklærede fra den Side, der ønskede denne Forandring, at det reelt intet betød. Det er jo sikkert rigtigt, at det, saaledes som Tiderne har været, ikke har betydet stort; men lige saa uomtvistelig rigtigt maa jeg anse det for at være, at saaledes som Prisforholdene i den allersidste Tid har udviklet sig, har Udgiftstallet faktisk forladt Pristallet, idet Udgiftstallet er faldet procentvis meget mere end Pristallet. At